

Zasady publikowania w „Miscellaneach Historico-Archivistica”

1. Tekst powinien być przekazany do Redakcji w wersji elektronicznej; podwójna interlinia, tekst wyjustowany, jednolity rozmiar czcionki (np. 12), szeroki lewy margines, bez żadnych wyróżnień (np. pogrubień, podkreśleń, wyśrodkowań itp.).
2. Do tekstu należy dołączyć streszczenie w języku polskim lub angielskim, o objętości ok. 1500 znaków (ze spacjami).
3. Układ pierwszej strony artykułu i artykułu recenzyjnego: z lewej strony u góry imię i nazwisko autora oraz nazwa instytucji lub miasto. Poniżej, na osi, tytuł. Wszystkie elementy pismem tekstowym, nie wersalikami. W przypadku artykułu recenzyjnego, poniżej tytułu artykułu należy podać informacje dotyczące recenzowanej publikacji (zob. niżej, pkt 4).
4. W recenzji nad tekstem zamieszczamy nagłówek: imię (rozwinięte) i nazwisko autora recenzowanej pracy, pełny tytuł według strony tytułowej (gdy recenzja dotyczy pracy zbiorowej lub edycji źródłowej, po tytule podajemy pełne imiona i nazwiska redaktorów lub wydawców; jeśli praca jest wielotomowa – liczbę tomów lub części cyframi arabskimi, miejsce i rok wydania, nazwę wydawnictwa, liczbę stron, ewentualnie nazwę serii wydawniczej; w przypadku dzieł obcojęzycznych – zapis zgodny z kartą tytułową recenzowanej pracy. Imię i nazwisko autora recenzji oraz miasto, w którym pracuje, umieszczamy pod tekstem recenzji, z prawej strony.
5. Tytuły dzieł i dokumentów:
 - a) rękopisy: oryginalne tytuły i incipity dokumentów piszemy w cudzysłowie, tytuły nadane przez autora tekstu – bez cudzysłowu;
 - b) druki: tytuły dzieł i dokumentów piszemy kursywą, tytuły rozdziałów i fragmentów dzieł (dokumentów) – w cudzysłowie, tytuły domyślne lub utarte określenia tytułowe – wielką literą bez wyróżnień.
6. Cytaty:
 - a) źródła cytujemy w języku oryginału;
 - b) cytowanych fragmentów źródłowych nie poprzedzamy i nie kończymy trzema kropkami;
 - c) opuszczenia w cytowanym tekście sygnalizujemy dwiema pauzami bez nawiasów prostokątnych: – –.
7. Pisownia imion, nazwisk i innych wyrażen określających osoby:

- a) Stosujemy oryginalną pisownię imion i nazwisk w ojczystym języku osób wzmiankowanych. Powyższe nie dotyczy osób uznanych za powszechnie znane, panujących i świętych, a także spolonizowanych cudzoziemców, w odniesieniu do których można stosować formę polską.
 - b) Imiona osób po raz pierwszy wzmiankowanych w tekście lub narracyjnym fragmencie przypisu powinny być przytoczone w pełnym brzmieniu. W pozostałych przypadkach podaje się inicjały imion i nazwisko lub tylko nazwisko. W opisach bibliograficznych i archiwalnych podajemy tylko inicjały imion i nazwisko.
 - c) Osoby wymieniane w recenzjach powinny występować bez stopni oraz tytułów naukowych.
 - d) W artykułach recenzyjnych i recenzjach słowo „Autor” (recenzowanej pracy) piszemy wielką literą.
8. Skróty, daty i inne określenia czasu, liczebniki.
- a) W tekstach oraz przypisach stosuje się skróty zamieszczone w „Wykazie skrótów używanych w Misceallaneach Historico-Archivistica”.
 - b) W przypisach stosujemy polskie określenia skrótowe: wyd., oprac., red.
 - c) W tekstach stosujemy ogólnie przyjęte skróty: etc., itd., m.in., np., r., w.
 - d) Daty w tekście:
 - miesiąc podaje się słownie (bez skrótów liczbowych);
 - przy różnych stylach (kalendarzach) należy podać obydwie daty, np.: 15/27 grudnia 1863 r., ale 25 października / 8 listopada 1864 r.;
 - w datach wtrąconych w nawiasie nie stosuje się skrótu r. na końcu, np. (1 maja 1826).
9. Przypisy:
- a) Stosujemy tzw. przypisy dolne. W przypisach stosuje się skróty takie, jak w tekście oraz konwencjonalne skróty polskie lub łacińskie, np.: tamże, ibidem, op.cit., loc.cit.
 - b) Opis bibliograficzny książki: inicjał imienia i nazwisko autora, tytuł tekstu (kursywą), miejsce i rok wydania, strona.
 - c) Opis bibliograficzny czasopisma: inicjał imienia i nazwisko autora, tytuł tekstu (kursywą), tytuł czasopisma w cudzysłowie lub skrót tytułu (jeśli występuje w wykazie skrótów, bez cudzysłowu), tom / rocznik, rok wydania, numer lub zeszyt cyframi arabskimi, strony.
 - d) Opis bibliograficzny serii wydawniczej: inicjał imienia i nazwisko autora, tytuł kursywą, miejsce i rok wydania, nazwa serii i numer tomu bez wyróżnienia, strony na

końcu. W wypadku prac zbiorowych po tytule przywoływanego tekstu następuje po przecinku, w nawiasach prostokątnych: „[w:]”, tytuł opracowania zbiorowego pisany kursywą oraz inicjał imienia i nazwisko redaktora.

- e) Teksty zamieszczone w wydawnictwach ciągłych o charakterze wydawnictw zbiorowych traktujemy jak artykuły w czasopismach (tytuły wydawnictw w cudzysłowie).
- a) Biogramy w *Polskim Słowniku Biograficznym* traktujemy jak artykuły w wielotomowej pracy zbiorowej (inicjał imienia, nazwisko, tytuł biogramu, PSB, nr tomu, strony).
- b) Opisy bibliograficzne wtrącone do tekstu lub wywodu w przypisie zamykamy w nawiasie okrągłym.
- c) Po incipitach prac wielokrotnie cytowanych nie umieszczamy wielokropka.
- d) W opisach bibliograficznych prac opublikowanych w słowiańskich alfabetach cyrylickich stosujemy zapis oryginalny (cyryliccki) lub transliterację (zob. niżej, pkt 10).
- e) Opisy archiwaliów i rękopisów modernizujemy zgodnie z zasadami określonymi w instrukcjach wydawniczych; zob. *Instrukcja wydawnicza dla średniowiecznych źródeł historycznych*, Kraków 1925; *Instrukcja wydawnicza dla źródeł historycznych od XVI do połowy XIX wieku*, pod red. K. Lepszego, Wrocław 1953; A. Wolff, *Projekt instrukcji wydawniczej dla pisanych źródeł historycznych do połowy XVI wieku*, „*Studia Źródłoznawcze*”, t. 1, 1957, s. 155–181; I. Ihnatowicz, *Projekt instrukcji wydawniczej dla źródeł historycznych XIX i początku XX wieku*, „*Studia Źródłoznawcze*”, t. 7, 1962, s. 99–123.
- f) Opisy starodruków nie są modernizowane.

10. Zapis tekstu w alfabecie cyrylickim:

- a) W cytatach i opisach bibliograficznych przytaczamy zapis w brzmieniu oryginalnym (w alfabecie cyrylickim) lub stosujemy transliterację opracowaną na podstawie polskiej wersji normy międzynarodowej (PN–ISO 9:2000).
- b) Opis bibliograficzny w przypisach: w przypadku wyboru zapisu w alfabecie cyrylickim stosujemy go w odniesieniu do tytułu dzieła, przy czym miejsce wydania (np. Kijów) i stronę (s.) podajemy w wersji polskiej.
- c) W przypadku imion i nazwisk słowiańskich zapisanych cyrylicą dopuszczalne jest oboczne zastosowanie zapisu w transliteracji.

- d) W przypadku nazwisk uważanych za powszechnie znane, można używać je w wersji polskiej (np. M. Hruszewski).

Wykaz skrótów
używanych w „Miscellaneach Historico-Archivistica”*

1.v. – primo voto

2.v. – secundo voto

AA – Archiwum Archidiecezjalne

ABMK – „Archiwa Biblioteki i Muzea Kościelne”

abp – arcybiskup

adiec. – archidiecezja, archidiecezjalny

Acta Tom. – *Acta Tomiciana. Epistolae, legationes, responsa, actiones, res gestae serenissimi principis Sigismundi, ejus nominis primi, regis Poloniae, magni ducis Lithuaniae Masoviae domini, sub. rev. Mathia Drzewiczki [...], Petro Tomiczki, Joanne Chojenski, Samueli Maciejowski [...] scripta. Per Stanislaum Gorski [...] collecte ...*, wyd. T. Działyński, Z. Celichowski, W. Pocięcha, W. Urban, A. Wyczański, R. Marciniak, t. I–XVIII, Poznań–Wrocław–Kraków–Kórnik 1852–1999; *Index personarum et locorum quae in tomis I–VIII continentur*, auct. W. Dworzaczek, H. Chłopocka, B. Kürbisówna, Poznań 1951.

AAD – Archiwum Akt Dawnych

AAN – Archiwum Akt Nowych

AGAD – Archiwum Główne Akt Dawnych

AGZ – *Akta grodzkie i ziemskie z czasów Rzeczypospolitej polskiej z Archiwum tak zwanego Bernardyńskiego we Lwowie*, wyd. O. Pietruski, L. Tatomir, X. Liske, A. Prochaska, W. Hejnosz, t. I–XXV, Lwów 1868–1935.

AP – Archiwum Państwowe

APAN – Archiwum Polskiej Akademii Nauk w Warszawie

AR – Archiwum Radziwiłłów w AGAD

AU – Akademia Umiejętności

BPAN – Biblioteka Polskiej Akademii Nauk

BOssol. – Biblioteka Zakładu Narodowego im. Ossolińskich PAN we Wrocławiu

BCzart. – Biblioteka Księżąt Czartoryskich w Krakowie

b.d. – bez daty

* Wykaz obejmuje skróty użyte w t. XV–XVI; będzie on poszerzany w miarę potrzeb, wynikających z zawartości kolejnych tomów czasopisma.

BJ – Biblioteka Jagiellońska w Krakowie

BN – Biblioteka Narodowa w Warszawie

BOZ – Biblioteka Ordynacji Zamoyskich

bp – biskup

Bull. Pol. – *Bullarium Poloniae: litteras apostolicas aliaque monumenta Poloniae Vaticana continens*, ed. I. Sułkowska-Kuraś, S. Kuraś, t. 1–7, Rzym–Lublin 1982–2006.

CA.S – *Cracovia artificum. Supplementa*, [t. 1] *Teksty źródłowe do dziejów kultury i sztuki z najdawniejszych oficjaliów krakowskich, lata 1410-1412 oraz 1421-1424*; [t. 2] *Teksty źródłowe do dziejów kultury i sztuki z archiwaliów kurialnych i kapitulnych w Krakowie 1433–1440*; [t. 3] *Krakowskie środowisko artystyczne czasów Wita Stwosza*; [t. 4] *Teksty źródłowe do dziejów kultury i sztuki z archiwaliów kurialnych i kapitulnych w Krakowie 1441–1450*; [t. 5] *Supplementa 1462–1475. Komentarz*; [t. 6] *Teksty źródłowe do dziejów kultury i sztuki z archiwaliów kurialnych i kapitulnych w Krakowie 1451–1460*, wybrał i oprac. B. Przybyszewski, Wrocław–Kraków 1985–2001.

CDS – *Codex diplomaticus Silesiae*, hrsg. vom Vereine für Geschichte und Alterthum Schlesiens, t. I–XXXI, Breslau 1857–1925.

CPAHU – Centralne Państwowe Archiwum Historyczne Ukrainy (we Lwowie; w Kijowie);
Центральний державний історичний архів України.

CPH — „Czasopismo Prawno–Historyczne”

cz. – część

diec. – diecezja

dz. – dział

ed. – edidit, edit, edited by

egz. – egzemplarz

F. – Fond (zespół archiwalny).

fl. – floren

fot. – fotografia, fotograficzny

gen. – generał

gr.-kat. – grekokatolicki; grekokatolicka

h. – herb, herbu

hetm. – hetman

hr. – hrabia

j.a. – jednostka archiwalna

j. inw. – jednostka inwentarzowa

k. – karta

kard. – kardynał

kaszt. – kasztelan

KDMaz. Lub. – *Kodeks dyplomatyczny Księstwa Mazowieckiego*, wyd. J. T. Lubomirski, Warszawa 1863.

KH – „Kwartalnik Historyczny”.

kop. – kopia

kor. – koronny

ks. – książę, księżna; ksiądz

łac. – łacina, łaciński

marsz. – marszałek

mb. – metr bieżący

mf. – mikrofilm

MH-A – „Miscellanea Historico-Archivistica”.

mps – maszynopis

MRPS – *Matricularum Regni Poloniae summaria...*, ed. T. Wierzbowski, J. Sawicki, Pars I–V, Warszawa 1905–1961; Pars VI, *Henrici Valesii regis tempora complectens 1573–1574*, Contexuit M. Woźniakowa, Warszawa 1999.

n. – i następna, i następne

nadw. – nadworny

NDAP – Naczelna Dyrekcja Archiwów Państwowych

nn. — i następne

ob. – obrządek, obrządku

ob. łac. – obrządek łaciński; obrządku łacińskiego

op. – опис (część inwentarza archiwalnego; „seria”)

op. cit. – opus citatum (dzieła cytowanego uprzednio)

oprac. – opracował, opracowała

oryg. – oryginał

pap. – papież

PAN – Polska Akademia Nauk

par. – parafia, parafialny

PAU – Polska Akademia Umiejętności

perg. – pergamin, pergaminowy

PH – „Przegląd Historyczny”

płk – pułkownik

por. — porównaj; porucznik

pow. – powiat, powiatowy

przyp. – przypis

PSB – *Polski Słownik Biograficzny*, pod red. W. Konopczyńskiego i in., t. I–VII, Kraków 1935–1958; t. VIII–XV, Wrocław–Warszawa–Kraków 1960–1970, t. XVI–XXV, Wrocław–Warszawa–Kraków–Gdańsk 1971–1980; t. XXVI–XXXI, Wrocław–Warszawa–Kraków–Gdańsk–Łódź 1981–1989; t. XXXII–XXXIV, Wrocław–Warszawa–Kraków 1989–1993; t. XXXV–XLVI, Warszawa–Kraków 1994–2009.

pw. – pod wezwaniem

rkps – rękopis

RAU whf – Rozprawy i Sprawozdania z posiedzeń Wydziału Historyczno-Filozoficznego Akademii Umiejętności, t. 1- , Kraków 1874–1918.

ryc. – rycina

rzym.-kat. – rzymskokatolicki; rzymskokatolicka

SGKP — *Słownik geograficzny Królestwa Polskiego i innych krajów słowiańskich*, wyd. F. Sulimierski i in., t. I–XV, Warszawa 1880–1902.

St. Hist. – „Studia Historyczne”.

star. – starosta

sygn. – sygnatura

św. – święty, święta

tabl. – tablica

UJ – Uniwersytet Jagielloński

UMCS – Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie

UMK – Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu

ur. – urodzony, urodzona

USC – Urząd Stanu Cywilnego

v. – verso (odwrocie niepaginowanej karty); von; vel

VL – *Volumina legum: leges, statuta, constitutiones et privilegia Regni Poloniae, Magni Ducatus Lithuaniae omniumque provinciarum annexarum, a Comitibus Visliciae anno 1347 celebratis usque ad ultima regni comitia; Prawa, konstytucyje y przywileje Królestwa Polskiego y Wielkiego Xięstwa Litewskiego y wszystkich Prowincyi należących [...] uchwalone*, t. I–VIII, Warszawa 1732–1782 [przedruk: nakł. i drukiem

J. Ohryzki, Sankt Petersburg 1859–1860]; t. IX, Kraków 1889; t. X, wyd.

Z. Kaczmarczyk, Poznań 1952.

vol. – volume; rocznik, tom, księga

w. – wielki

w. kor. – wielki koronny

w. lit. – wielki litewski

W. Ks. Lit. – Wielkie Księstwo Litewskie

woj. – wojewoda; województwo

wol. – wolumin

wyd. – wydanie; wydał

z. – zeszyt

Zb. – Zbiór

Zb. dok. perg. – Zbiór dokumentów pergaminowych

Zbiór dok. katedry i diec. krak. – *Zbiór dokumentów katedry i diecezji krakowskiej*, wyd.

S. Kuraś, cz. 1–2, Lublin 1965–1973, [w:] *Materiały do Dziejów Kościoła w Polsce*, t. I, IV.

ZDM – *Zbiór dokumentów małopolskich*, wyd. S. Kuraś, I. Sułkowska-Kuraś, cz. I–VIII,

Wrocław–Warszawa–Kraków 1962–1975.

złp. – złoty polski

zm. – zmarły, zmarła